

POLLÁGH Péter

Titti

*Titti Pecci Scialoia, az Antinari és Scialoia Házak
és a Pollágh–Kondé Ház emlékére*

Nem tudok az életem élére állni!
Kezdőnek nem vagyok jó, de a
megsemmisülésben jó vagyok.

Ne félj a széptől: csak a cukor nem romlik el.
A Dédi is tudta, mikor előneveit a Dunába dobta.

22 és Contessa voltál.
A legszebb projekciós felület.
Az utolsó voltál.

Olvasó, ne mondd azt,
hogyan oltár.

Régi családok utolsó virága, utolsója voltál.
A nőket eltüntetik. A legfinomabbakat.
Mindegyikre vár egy mocskos furgon.
Egy alulról jött akarat.

Miért hagytad, hogy megegyék a családfád?
Mindig van egy rohadék, aki alááll.
És felrágja magát. El-, el- a fát.
Kivágom a fáját, sziszegi egy gonosz
sok kis nyelve.

„Álnok tűkkel üldözöl. Mindig loholsz,
és csak csorgatsz, csorgatsz.
Egyél üveget, Cirinna,
aztán egyen el téged a föld,
a féregföld, a kisvilágkígyó.”

Csak szép embereket szabadna élni hagyni.
A csúfnak hullania kell, a csúfnak döngkút kell.
Ők bűnevők, kilakmározzák a holtak sarát,
és elviszik.

Cirinna, a nő, amit beléjük szúrsz, azt elhiszik?

Calabriai és Amalfi: citrom és narancs,
ezt fújtam magamra. Szétfújt az illata.
A sok molekula szétfut, guruló grapefruit.
Csak a fény. Csak azért.

Farcádi Judit? Honnan ismerős ez a név?
Letipott liliomok. A csorda által lelegelt
virágok. Aztán már csak zacc-népek, limlom.
Ok az ütésre, köpésre. Gyufáért nyúlsz.
Köpsz az elégre-re.

Túl sokáig néztem *A Polipot*,
hát megbocsátani nem tudok.
Túl korán és túl sokszor. 10 voltam,
most meg 40. Mindben ott a nulla.
Rohadatok meg egy ketrecben.
Mért rímel mindenre az, hogy kurva?

A Régiek utolsói ma is összenéznek.
Ebben az amputált hazában,
ebben a pestis-városban, ahol
magázódni tilos,
katapultálni tilos,
fehér kesztyű: piros.

Szó sincs arról, hogy a fiatalság így meg úgy.
A fiatalnak ölni kéne, mert ő még képes rá.
Most bosszúra biztatok, aztán majd
hűtöm magam, mint sorbet-t vagy mojitót,
s egy demotor-detektorra gondolok.

Úgy megúsznék egy tót.